

UIT SYMPATHIE

zw Comité Casino

DE CITEEUW

December 2018 PARK CITÉ De krant van Eidsen-Tuinwijk

Tuinwijk 2020 wenst u
het allerbeste voor 2019
en nodigt u uit op de

tuinwijk
2020

NIEUW JAARS DRINK

ZONDAG 6 JANUARI 2019

ZAAL CASINO - 14 tot 17 uur

CitéRun

foto's, met dank aan B. Ceccarelli, R. Sabo, R. Aussems, J. Aerden, Y. Dedroog

Verleiding van Maasmechelen start in onze Tuinwijk

Het gemeentebestuur start binnenkort samen met Infrax de 'verleiding' van haar lichtnet over een periode van de volgende twaalf jaar.

Deze overschakeling op LED-straatverlichting gebeurt in fasen, en wel vanuit de verschillende cabines van Infrax en elke keer betreft het die straten die op een bepaalde cabine aangesloten zijn.

De hoofdleidraad in het plan is eerst de grootste vermogens aan te pakken – dit is haast altijd de oude klassieke verlichting – om zo ecologisch en duurzaam mogelijk te werken.

De eerste cabine, en dus de eerste straten van Maasmechelen, die aangepakt worden zijn de Acacialaan, de Baron Coppélaan, de Lijsterbessenlaan en het eerste stuk van de Kersenlaan tot en met het pleintje.

UNESCO-expert lovend over projecten van Tuinwijk2020

Met het oog op de erkenning van onze Tuinwijk als werelderfgoed bezocht mister Watson, een Schotse Unesco-inspecteur die als expert industrieel erfgoed zijn ronde maakte in het nationaal park, ook onze tuinwijk. Naast het bijzondere uitzicht van de wijk toonde hij zich oprecht verrast door de acties die Tuinwijk2020 met de bewoners realiseerde. Hij was onder de indruk van het kunstproject waarbij in 2011 honderd bomen veranderden in een kunstwerk, maar ook over de demonstratie van samenhangigheid waarvan de bewoners met 170 vogelverschrikkers blijken gaven, en natuurlijk ook over de getekende tafelen van de Poolse kunstenaar Mariusz Tarkawian, die als een levend stripverhaal de aandacht en het respect van de bewoners kregen en krijgen.

Om meer glans te geven aan de kandidatuur werd een logo ontworpen, dat onder andere aan het Museum van de Mijnwerkerswoning te zien is. Het brengt een doorsnee van onze lokale geschiedenis en de overgang van een ruraal naar een industrieel overganglandschap.

HOGHE KEMPEN

KANDIDAAT WERELDERFGOED

Infoavond PCVO Limburg, campus Maasmechelen

PCVO Limburg - campus Maasmechelen organiseert op donderdag 24 januari van 18u00 tot 21u00 haar jaarlijkse infoavond. Tijdens deze open dag staan de vakdocenten voor je klaar. Ze stellen met plezier de opleiding(en) aan je voor en beantwoorden al je vragen.

Kan je niet wachten of kan je er niet bij zijn? Neem dan alvast een kijkje op onze website www.pcvolimb.org.be of contacteer het secretariaat.

Graag je bijzondere aandacht voor het infomoment Medisch Administratief bediende op donderdag 17 januari van 20u20 tot 21u20 in de lokalen van de PTS aan het Europaplein.

Nog dit: alle opleidingen starten in de week van 28 januari 2019.

Inschrijven kan persoonlijk op het secretariaat of via de webwinkel: www.online-inschrijvingpcvolimb.org.be.

Het secretariaat van het PCVO aan het Europaplein (PTS) is open: ma t/m vrij: 9u00-12u00; 13u30-17u00; 18u30-22u00; za: 9u00-12u00.

Meer info:
www.pcvolimb.org.be;
pcvolimb.org@limburg.be;
(0)89 77 09 55

Hagen van de Tuinwijk: 'DE LIGUSTER'

In vorige edities van de Citeeuw kwamen de Meidoorn en haagbeuk aan bod. In deze uitgave belichten we een andere haagsoort, die veel voorkomt op de cité: de liguster.

De liguster is erg gewild omdat hij zeer snel groeit, bestand is tegen snoei, weinig eisen stelt aan de ondergrond en enkel bij erg strenge vorst zijn blaadjes verliest. In de lente verschijnen er welriekende witte bloempjes die tal van insecten aantrekken.

Zo is de liguster een waardplant van vele nachtvlindersoorten waaronder de spectaculaire ligusterpijlstaart. Jammer dat de haag, door vroege snoei, zelden de kans krijgt te bloeien.

Ook de vogels zijn er verzot op: beschutting, nestgelegenheid, insectenaanbod en zelfs de, voor de mens giftige, zwarte bessen weten onze gevederde vrienden erg te appreciëren.

In onze tuinwijk verscheen de liguster vanaf 1938 op de 'nieuwe cité' (Paul Nicoulaan + zijstraten) en alle huizen werden ermee omtuind. Na de 2de W.O. werd hij ook op de oude cité aangeplant als scheids haag en als omtuining. Zo heeft het Museum van de Mijnwerkerswoning aan de straatzijde een meidoornhaag (aangeplant vanaf 1919) en wordt de achtertuin omgeven door een ligusterhaag. Of hoe hagen iets vertellen over de ouderdom van de huizen.....

De rozen van de Koningin

Ze werden dit jaar 95 jaar. De Rozen van de Koningin, tweemaal met een hoofdletter. Het klonk destijds nog deftiger, toen de mensen in de Cité het hadden over "Les Rosiers de la Reine". Er werd toen door de bewoners ook meer Frans gesproken. Toen, dat was in de lente van 1923.

familie van Henri Bocken in de Kapelstraat nr.12: ze kregen allemaal een dergelijke rozenstruik.

In die dagen sprak iedereen van "les Rosiers de la Reine", de Rozen van de Koningin. In aanwezigheid van afgevaardigde beheerder Paul Lambert van de mijnmaatschappij Limburg-Maas, van rector en latere pastoor Hubert Heeser, ir. Charles Van Wymeersch, mijndirecteur Lesoile, schoolhoofd J.C. Ramakers met zijn drie dochtertjes Gaby, Josée en Hélène, de plaatselijke autoriteiten en de schoolkinderen, plantten de hoveniers de eerste rozenstam tegen een zijgevel van de toenmalige kapel (dat zijn nu de woningen nrs. 22 en 24, in de Kapelstraat).

Wijnen Leo Frensen beleefde dit destijds ook als leerling van de jongensschool. "Wij keken uit naar de koningin en dachten dat een dame – misschien was ze van de Cité? – de koningin was. En we waren dus verwonderd dat niemand klapte. Want dat moesten we enkele maanden eerder, toen de koningin op bezoek kwam, wel doen..."

Uiteraard wilden vele citébewoners een dergelijke rozenstruik. En wat moest komen, volgde ook. Er werden stekken genomen, afleggers gemaakt voor familieleden, vrienden of buren. Op die manier stonden enkele jaren later tegen talrijke gevels van citéwoningen, de rozen van de koningin te bloeien.

Ons museum kreeg destijds een aflegger van Drees Smeets. De familie van het echtpaar Gaspard Olaerts-Hamers, verwant met André Smeets-Hamers, woonde later in de woning die de familie Bocken betrof toen koningin Elisabeth op bezoek kwam. Tegen de zijgevel van ons museum staan ze ieder jaar ze enkele weken in volle bloei, goudgeel te schitteren. Voor al onze gidsen een mooie gelegenheid om dit verhaal rond de rozen van de koningin aan de talrijke bezoekers te vertellen.

Foto: Ulli Kohlbacher

Op 16 oktober 1922 bezocht koningin Elisabeth de koolmijn Limburg-Maas, de Eisdense cité, de tuinwijken, het ziekenhuis in Leut en de woning van de familie Bocken in de Kapelstraat nr. 12. Dit bezoek zou in maart 1923 nog een kleurrijk verlengstuk krijgen.

Toen kwam de heer Ingenbleek, secretaris van koningin Elisabeth, vergezeld van enkele hoveniers van de koninklijke serres naar de Eisdense cité. Alle mensen die tijdens haar bezoek met de koningin in contact kwamen, schonk men een rozenstruik uit de koninklijke serres. Van liftmachinist Swinnen, die de lift bediende toen de koningin in schacht 1 afdaalde, de zusters van De Voorzienigheid, schoolhoofd C. Ramakers, het ziekenhuis in Leut, de kapel die in een aangepaste tweewoonst die als noodkerk dienst deed, de

Aan deze rozen bleef ook een gedicht van "papa Close", de grootvader van mevrouw Vigneron, verbonden. Een vers luidde :

*Salut à toi, rosier que j'aime,
Souvenir de sa majesté
Prospère ô rose souveraine
Pour embellir notre Cité*

*Wees gegroet, beminde rozelaar
Herinnering van hare Majesteit
Koninklijk bloeiende roos
Onze cité mooier makend altoos*

Jan Kohlbacher